

Sygn. akt IV U 442/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 października 2016r. w S.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 maja 2016 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 1 stycznia 2016 roku do 31 grudnia 2018 roku.

Sygn. akt: IV U 442/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 9 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił J. S. od 1 stycznia 2016r. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując, że u ubezpieczonej stwierdzono częściową niezdolność do pracy, ale nie pozostającą w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła J. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że przez 35 lat pracowała w szkole podstawowej jako nauczyciel w klasach I-III. Praca z dziećmi w tym wieku wymaga ciągłego, nadmiernego wysiłku głosowego. W dniu 29 października 2012r. rozpoznano u niej chorobę zawodową w postaci wtórnych zmian przerostowych fałd głosowych i niewydolności fonacyjnej głośni. Stwierdzenie komisji lekarskiej ZUS, że częściowa niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z chorobą zawodową mija się z prawdą. O jej prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową orzekł już Sąd Okręgowy w Siedlcach, przy czym prawo to zostało ustalone na okres, gdyż opiniujący w sprawie biegły liczył na poprawę stanu zdrowia. Poprawa taka jednak nie nastąpiła, a komisja lekarska ZUS uznając ją za trwale częściowo niezdolną do pracy, ale bez związku z chorobą zawodową podważyła ustalenia sądu (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 22 kwietnia 2016r., która stwierdziła, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową i nie można ustalić daty powstania tej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. S. jest emerytowaną nauczycielką. Na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z 23 grudnia 2015r., wykonującej wyrok tut. Sądu z 22 maja 2015r. wydany w sprawie IV U 69/14, w okresie od 11 września 2013r. do 31 grudnia 2015r. ubezpieczona uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z 23 grudnia 2015r. k.64 akt rentowych).

W dniu 14 stycznia 2016r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonej o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (wniosek k.68 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 stycznia 2016r. stwierdził brak podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (orzeczenie lekarza orzecznika z 28 stycznia 2016r. k.70 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 22 kwietnia 2016r. ustaliła, że ubezpieczona jest trwale częściowo niezdolna do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z chorobą zawodową i nie można ustalić daty powstania tej niezdolności (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.50 akt rentowych - tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 22 kwietnia 2016r. k.72 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej od 1 stycznia 2016r. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z 9 maja 2016r. k.75 akt rentowych).

Stwierdzona u ubezpieczonej choroba zawodowa w postaci wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych powoduje naruszenie sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu sprowadzającym dalszą częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 stycznia 2016r. do 31 grudnia 2018r. Pomimo, że ubezpieczona nie pracuje od 1 września 2013r. zmiany w narządzie głosu utrzymują się, co potwierdza przeprowadzone po raz kolejny – w dniu 3 sierpnia 2016r. badanie laryngologiczno-foniatryczne oraz badanie videostroboskopowe krtani. W czasie badania głos ubezpieczonej był obłożony, męczliwy, w trakcie mówienia obniżający się, o skróconym czasie fonacji. Badanie videostroboskopowe krtani potwierdza utrzymywanie się wtórnych zmian przerostowych. Fałdy głosowe są obrzęknięte i utrzymują się na nich zgrubienia guzkowate w 1/3 przedniej długości. Zwarcie fonacyjne jest nieprawidłowe – w kształcie klepsydry. Ze wskazanych względów u ubezpieczonej przeciwskazana jest praca wymagająca nadmiernego wysiłku głosowego, co biorąc pod uwagę stopień zaawansowania zmian uzasadnia orzeczenie o niezdolności ubezpieczonej do pracy zgodnej z posiadanymi przez nią kwalifikacjami (opinia biegłego laryngologa - foniatry A. G. k.9-11 oraz wynik badania narządu głosu przeprowadzonego przez biegłą k.12-13 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej J. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową - niezdolną do pracy

jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty laryngologa-foniatry. W sporządzonej na tę okoliczność opinii z 3 sierpnia 2016r. biegła laryngolog-foniatra A. G. stwierdziła, że wobec utrzymujących się u ubezpieczonej - mimo niewykonywania już przez nią pracy związanej z nadmiernym wysiłkiem głosowym – wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych i charakteru tych zmian, które są zaawansowane zachodzą podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową w okresie od 1 stycznia 2016r. do 31 grudnia 2018r. W oparciu o przeprowadzone badanie biegła wskazała, że na fałdach głosowych ubezpieczonej nadal widoczne są zgrubienia guzkowate, fałdy te są obrzęknięte, a zwarcie fonacyjne jest nieprawidłowe. W efekcie powyższego głos ubezpieczonej jest obłożony, męczliwy, o skróconym czasie fonacji. Taki stan narządu mowy ubezpieczonej stanowi przeciwwskazanie do pracy wymagającej nadmiernego wysiłku głosowego, a taką pracą jest niewątpliwie praca nauczyciela (opinia k.10-11 akt sprawy).

Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzenia występującego u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego laryngologa-foniatry, gdyż zastrzeżenia zgłoszone przez organ do w/w opinii stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłej (pismo organu rentowego k.19 i 21 akt sprawy). Organ rentowy przedstawia w nich własną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej, a ponadto ponosi argumenty inne niż medyczne, takie jak to, że przez pewien czas po stwierdzeniu choroby zawodowej ubezpieczona pracowała jeszcze zawodowo. Argumentacja organu rentowego jest nieprzekonująca i nie podważa ustaleń biegłej. Organ rentowy powołuje się rzekomo korzystny wynik badania ubezpieczonej w postaci próby obciążenia głosu wykonany w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w dniu 12 kwietnia 2016r. Tymczasem w ocenie biegłej badanie to potwierdza ewidentne zmiany w krtani, a komisja lekarska ZUS wskazująca na to badanie błędnie interpretuje jego wynik (opinia biegłej k.11 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.